

ROZMIR (2) *sb m*

sg *D* rozmirowi (1). \diamond *I* rozmir(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Bezpieczeństwo, spokój (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »z rozmirem« = z *poczuciem bezpieczeństwa:*

~*Szereg:* »z weselim i z rozmirem« (1): Yeszcze tesz dayem v.k.m znacz abisczie nicz daly [*lege:* nie żdali] do Trzech Krolow zwellfelym y z rofmyrem yz yeft daleko do trzech Krolow a tak mogą wyele wczinicz zlego Thurczy Chrzesczyanom do tego czassv *LibLeg* 11/46.~

2. Niezgoda (1) :

Szereg: »rozmir i nieprzyjaźnie« (1): [*Komsarze*] powyedza yfch mi zawfzdich mi fzye otho ftharaly abi myedzi panfthwi nafchemi. A zyemyam Volofkam poky bil zachowan y nygdifzmi f fzyebye zofzmyrowy [!] y nye przyafznyam prziczini nyedawaly. *LibLeg* 11/157v.

Cf **1. MIR**